

Nota

Tielt, Ruiseleedsesteenweg

Verslag van Resultaten

Titel

Nota Tielt Ruiseleedsesteenweg: Verslag van Resultaten

Auteurs

Thaïsa Van Speybroek, Hannah Van Hoecke & David Demoen

Erkende archeoloog

David Demoen (OE/ERK/Archeoloog/2015/00062)

BAAC-Projectnummer

2019-0447

ID-nummer bekrachtigde archeologienota

3272

Plaats en datum

Gent, 25 maart 2019

Reeks en nummer

BAAC Vlaanderen Rapport 1095

ISSN 2033-6896

Wettelijk depot

KBR

Inhoud

1	Inleiding.....	1
1.1	Beschrijvend gedeelte	1
1.1.1	Administratieve gegevens	1
1.1.2	Aanleiding	3
1.1.3	Onderzoekstraject.....	4
1.1.4	Afwijkingen onderzoekstraject t.o.v. de archeologienota.....	4
2	Proefsleuvenonderzoek	5
2.1	Beschrijvend gedeelte	5
2.1.1	Administratieve gegevens	5
2.1.2	Onderzoeksopdracht	5
2.2	Werkwijze en strategie van het vooronderzoek	7
2.2.1	Methoden en technieken.....	7
2.2.2	Organisatie van het vooronderzoek	7
2.2.3	Afwijkingen uitvoer onderzoek.....	8
2.2.4	Gegevens feitelijke uitvoer proefsleuvenonderzoek	8
2.2.5	Inbreng specialisten en externe wetenschappelijke begeleiding.....	10
2.3	Assessmentrapport	11
2.3.1	Assessment landschap en bodem	11
2.3.2	Assessment sporen.....	14
2.3.3	Assessment vondsten	31
2.3.4	Assessment stalen	33
2.4	Synthese onderzoeksresultaten proefsleuvenonderzoek	34
2.4.1	Datering en interpretatie onderzoeksterrein	34
2.4.2	De onderzoeksresultaten in een ruimer archeologisch, historisch en cultureel kader.....	34
2.4.3	Confrontatie met resultaten eerder vooronderzoek.....	35
2.4.4	Waardering archeologische vindplaatsen	35
2.4.5	Synthesekaarten	35
2.4.6	Onderzoeksvragen: antwoorden	38
2.5	Besluit.....	40
2.5.1	Potentieel op kennisvermeerdering	40
2.5.2	Volledigheid vooronderzoek	40
3	Samenvatting.....	42
4	Lijsten.....	43
4.1	Figurenlijst.....	43
4.2	Plannenlijst.....	43
5	Bibliografie	44
6	Bijlagen	45
6.1	Sporenlijst	45

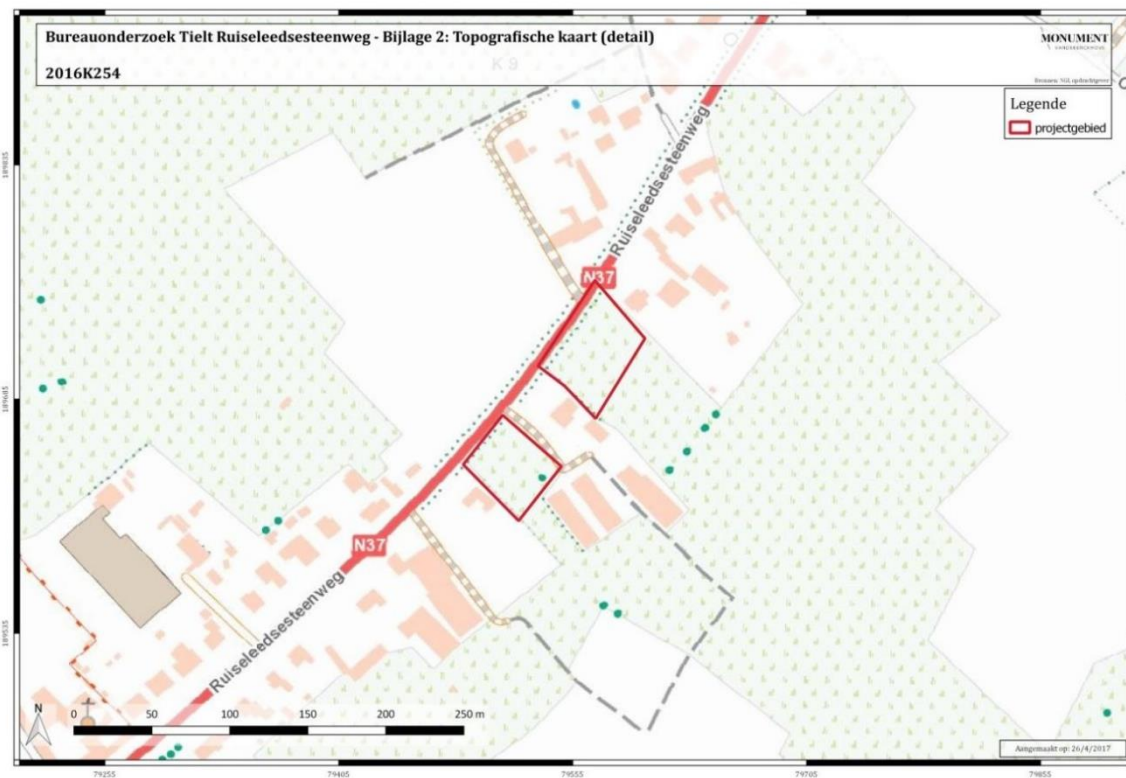
6.2	Vondstenlijst.....	45
6.3	Referentieprofielen	45

1 Inleiding

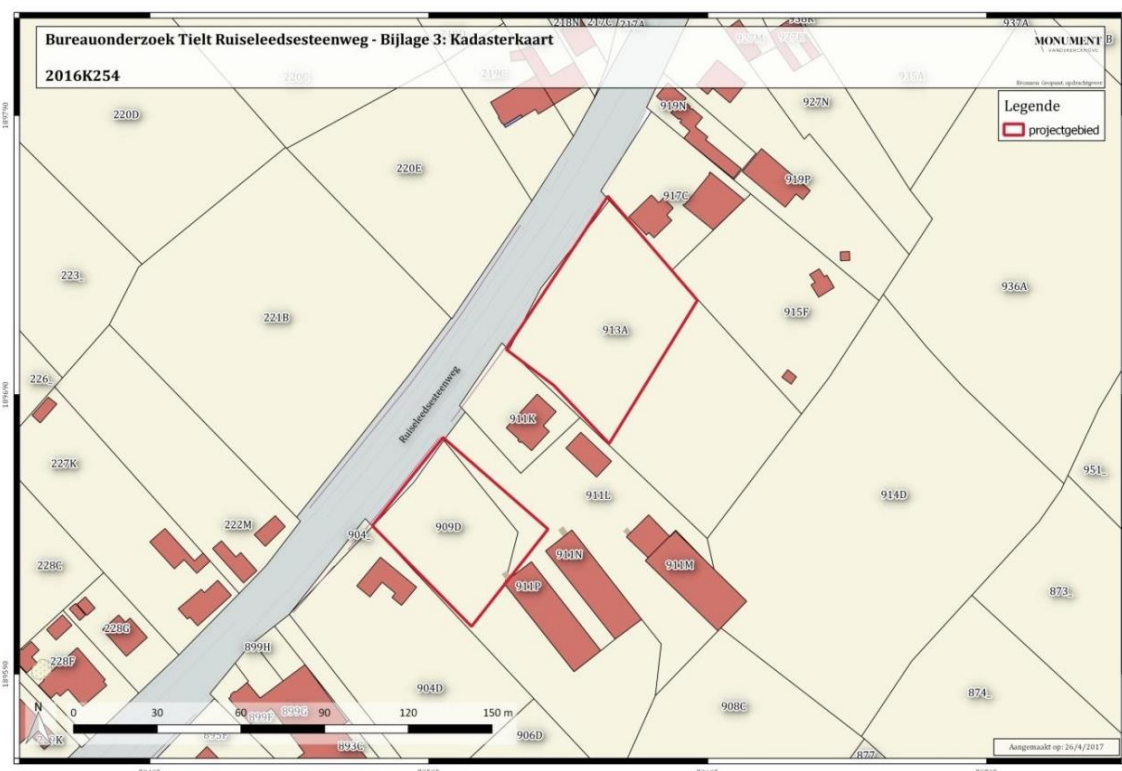
1.1 Beschrijvend gedeelte

1.1.1 Administratieve gegevens

Naam site	Tielt Ruiseleedsesteenweg		
Ligging	Ruiseleedsesteenweg 59, gemeente Tielt, provincie West-Vlaanderen		
Kadaster	Tielt, afdeling 2, sectie A, percelen 913a (partim), 911l (partim), 909d (partim)		
Coördinaten	Noord:	x: 79569.76	y: 189759.90
	Oost:	x: 79601.56	y: 189724.06
	Zuid:	x: 79520.34	y: 189606.31
	West:	x: 79484.79	y: 189640.88
Projectcode BAAC Vlaanderen	2019-0447		
ID bekrachtigde archeologienota	ID3272		
Proefsleuvenonderzoek	Projectcode Agentschap Onroerend Erfgoed	2019C18	
	Erkende archeoloog	David Demoen (Erkeningsnummer: 2015/00062)	
	Betrokken actoren	David Demoen (veldwerkleider, archeoloog)	
		Hannah Van Hoecke (archeoloog)	
		Thaïsa Van Speybroek (archeoloog)	
Betrokken derden		Charlotte Desmet (aardkundige)	
		Alexander Comeyne (aardkundige)	
		n.v.t	

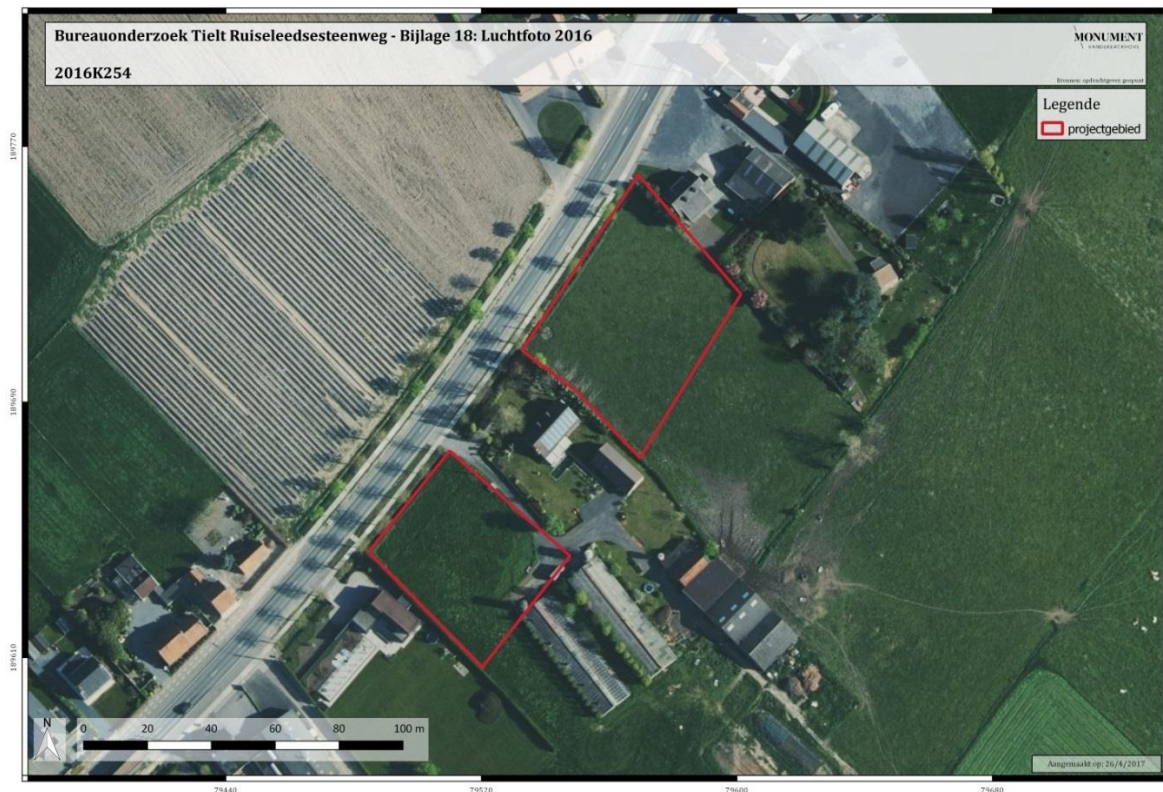
Plan 1: Plangebied op topografische kaart (1:1; digitaal; 28/04/2017).¹

Plan 2: Plangebied op kadasterkaart (GRB) (1:1; digitaal; 28/04/2017).²

¹ VERAART et al. 2016 Figuur 3

² VERAART et al. 2016 Figuur 4

Plan 3: Plangebied met gekende verstoringen op de orthofoto (1:1; digitaal; 28/04/2017).³

1.1.2 Aanleiding

De voorliggende nota omvat de uitgestelde uitvoer van de maatregelen opgelegd na eerder archeologisch vooronderzoek. Dit werd gerapporteerd in de archeologienota “Archeologienota Tiel Ruiseleedsesteenweg” (ID3272). Het reeds uitgevoerde vooronderzoek omvat een bureauonderzoek. Dit bureauonderzoek werd in april 2017 uitgevoerd door Monument Vandekerckhove. De synthese van het bureauonderzoek luidde als volgt:

“Besluitend kan gesteld worden dat er voor de periodes vroeger dan circa 1770 geen gegevens beschikbaar zijn uit het bureauonderzoek om de aan- of afwezigheid van een site binnen het projectgebied te kunnen bevestigen. Op basis van de landschappelijke ligging van het terrein, de geologische en bodemkundige gegevens, de archeologische voorkennis en het gebruik van het projectgebied volgens de historische kaarten kan aan het projectgebied een matig archeologisch potentieel toegedicht worden. Het terrein ligt op een verhevenheid in het landschap, maar wel al op enige afstand van een waterloop. Gezien de vrij natte bodemgesteldheid is de bodem agrarisch slechts matig interessant. In de omgeving werden reeds enkele archeologische vaststellingen gedaan, maar deze gebeurden voornamelijk op basis van historisch kaartmateriaal en enkele luchtfotografische prospecties. De landschappelijke situering van deze waarnemingen kent echter geen significante verschillen ten opzichte van deze binnen het projectgebied, en bijgevolg kan de aanwezigheid van archeologische sporen binnen het projectgebied niet uitgesloten worden. Er zijn bovendien geen indicaties dat de bodem reeds verstoord werd, behalve misschien ter hoogte van de noordoostelijke hoek van de zuidelijke zone waar een wegenis ligt. Het projectgebied lijkt de laatste eeuwen steeds een landelijk karakter gehad te hebben. De enige manier om concrete informatie in te winnen over de al

³ VERAART et al. 2016 Bijlage 18

dan niet aanwezigheid van (een) archeologische site(s) uit de steentijd, de metaaltijden, de Romeinse tijd, de middeleeuwen en de nieuwe tijd, is veldonderzoek.”⁴

1.1.3 Onderzoekstraject

Het verder vooronderzoek opgelegd in het Programma van Maatregelen bij archeologienota ID3272 omvatte een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek (2019C18) werd uitgevoerd door BAAC Vlaanderen bvba, onder leiding van archeoloog David Demoen.

1.1.4 Afwijkingen onderzoekstraject t.o.v. de archeologienota

Niet van toepassing.

⁴ VERAART et al. 2016

2 Proefsleuvenonderzoek

2.1 Beschrijvend gedeelte

2.1.1 Administratieve gegevens

Zie 1.1.1 Administratieve gegevens.

2.1.2 Onderzoeksopdracht

Een proefsleuvenonderzoek is erg geschikt voor het opsporen van archeologische ensembles onder de vorm van grondsporen op rurale terreinen met een grote oppervlakte. Belangrijk hierbij is dat het sleuvenonderzoek aanleiding is voor een verdere evaluatie van het terrein in een archeologienota.

Indien de kans op aanwezigheid van waardevolle archeologische ensembles vrijwel onbestaande wordt ingeschat, is het sleuvenonderzoek in regel het eindpunt van het archeologisch traject. Wanneer de kans hoog wordt ingeschat, wordt binnen de archeologienota een advies voor een vervolgtraject geformuleerd. Vaak bestaat dit uit een vlakdekkende opgraving op specifiek afgebakende zones van het onderzoeksterrein.

Tijdens dergelijk onderzoek is het van belang dat slechts een beperkt deel van het plangebied onderzocht wordt. Archeologische sporen worden tijdens een sleuvenonderzoek immers niet volledig onderzocht. Om de kans op de beschadiging van het archeologisch ensemble te beperken, wordt een dekkingsgraad van 10%-15% vooropgesteld. Zo wordt het resultaat van het onderzoek bereikt met een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

Deze onderzoeksopdracht kadert binnen de doelstelling van het vooronderzoek – het vaststellen van de aanwezigheid van een archeologische site en de karakteristieken en bewaringstoestand van deze site, alsook een analyse van de relatie met het landschap, de waarde en de impact van de geplande werken – die tijdens het voorgaande bureauonderzoek en landschappelijk bodemonderzoek niet werd gehaald. Bij het proefsleuvenonderzoek moeten minstens volgende onderzoeksvragen⁵ beantwoord worden:

- Zijn er archeologische sporen aanwezig?
- Wat is de aard van de sporen en/of artefacten (bewoning, funerair, ambachten,...)?
- Welke is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Welke is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Zijn er indicaties dat de bodem (deels) verstoord is?
- Wat is de bodemopbouw?
- Is het terrein onderhevig geweest aan erosie, heeft dit impact gehad op het archeologisch bodemarchief?

⁵ Onderzoeksvragen overgenomen uit DEVROE 2017

- Zijn er aanwijzingen voor de aanwezigheid van een (goed bewaarde) steentijd artefactensite?
- Is er verder archeologisch onderzoek nodig in de vorm van een archeologische opgraving? Zo ja, specificeer.

2.2 Werkwijze en strategie van het vooronderzoek

2.2.1 Methoden en technieken

Voor de *algemene bepalingen* en specifieke methode van het onderzoek wordt verwezen naar het Programma van Maatregelen bij archeologienota ID3272⁶ en de desbetreffende hoofdstukken in de Code Goede Praktijk.⁷

Plan 4: voorstel inplanting proefsleuven zoals in de bekrachtigde archeologienota ID3272⁸

2.2.2 Organisatie van het vooronderzoek

Het onderzoek werd – ondanks het feit dat het zich over twee van elkaar gescheiden percelen uitstreckte - in één enkele fase uitgevoerd op 9 maart 2019. Het veldwerk werd uitgevoerd onder leiding van erkende archeoloog David Demoen. Andere betrokkenen bij het veldwerk waren archeologen Hannah Van Hoecke en Thaïsa Van Speybroek. Aardkundigen Alexander Comeyne en Charlotte Desmet stonden in voor de aardkundige en paleolandschappelijke registraties. Het aardkundig onderzoek werd ondersteund door David Demoen, die optrad als assistent-aardkundige.

De sleuven werden aangelegd met behulp van een kraan op rupsbanden van 21 ton met een gladde graafbak van 2m breed. Van alle sleuven werden overzichtsfoto's gemaakt. De sleuven (en sporen) werden ingetekend door middel van een GPS van het type Geomax Zenith 25 PRO en gedocumenteerd aan de hand van beschrijvingen. Indien een spoor zich tegen de putwand bevond, werd het werkputprofiel opgeschoond om de relatie tussen het spoor en de bodemhorizonten te registreren.

⁶ VERAART et al. 2016

⁷ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2019

⁸ VERAART et al. 2016

Sporen-, foto- en vondstenlijsten werden digitaal geregistreerd in het veld. Gebruik makend van een GIS omgeving werden de verzamelde data verwerkt tot een gedetailleerd en overzichtelijk grondplan.

2.2.3 Afwijkingen uitvoer onderzoek

Afwijkingen t.a.v. de C.G.P.

Het onderzoek werd uitgevoerd volledig conform de Code van Goede Praktijk.

Afwijkingen ten aanzien van het Programma van Maatregelen (ID3272)

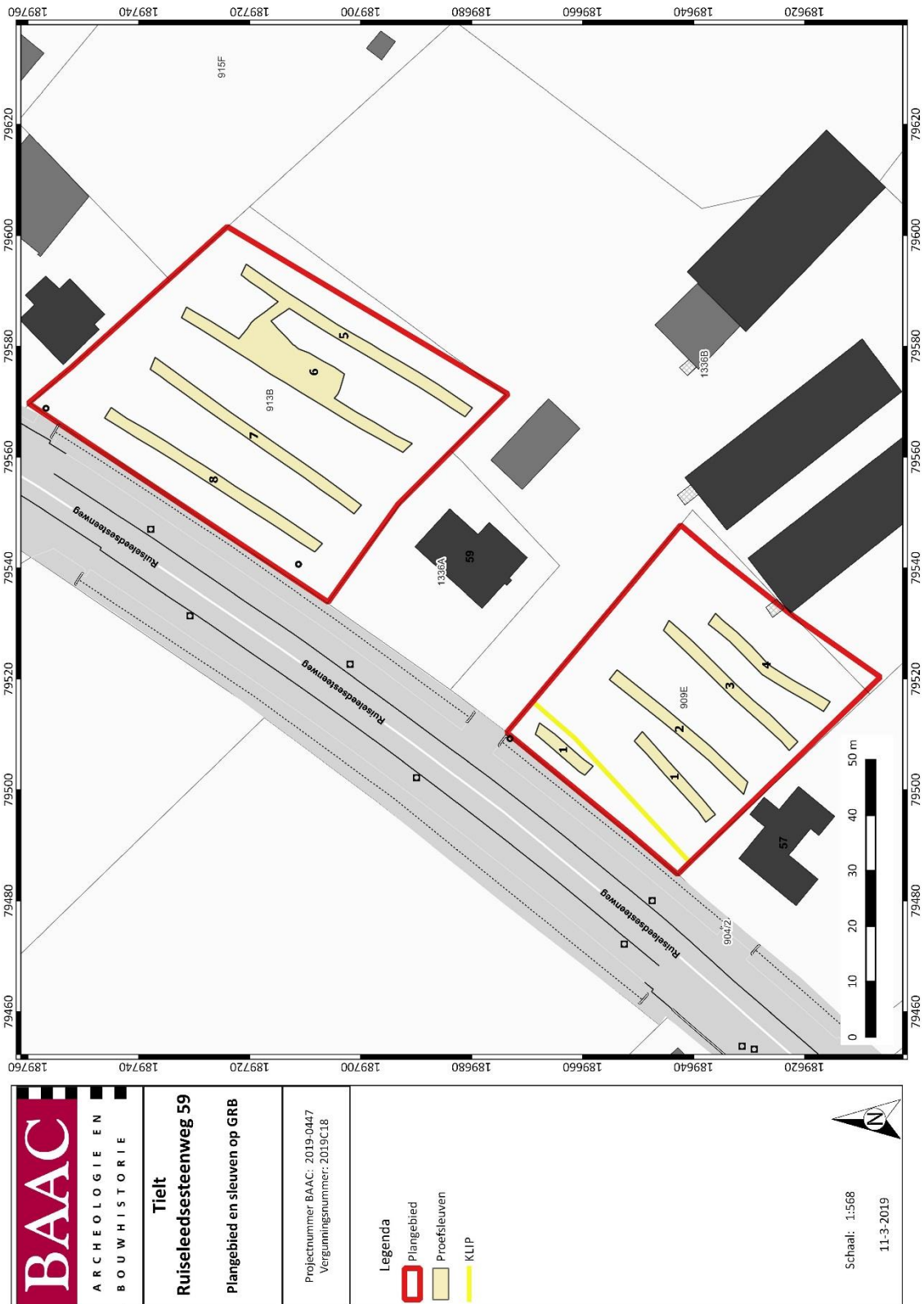
Reeds voor de uitvoer van het veldwerk was duidelijk dat het sleuvenplan zoals voorgesteld in het Programma van Maatregelen bij de Archeologienota – erg plaatselijk – niet kon worden uitgevoerd. Daarom werd het sleuvenplan aangepast, waarbij de oppervlaktecriteria en dekkingsgraad van het onderzoek gegarandeerd bleven (zie 2.2.4 Gegevens feitelijke uitvoer proefsleuvenonderzoek). Hieronder een overzicht van de doorgevoerde aanpassingen:

- Op de KLIP-melding bleek een leiding het onderzoeksterrein te doorkruisen op een plaats waar een sleuf ingepland stond in het Programma van Maatregelen. De sleuf is deels verlegd om alsnog het oppervlaktecriterium en dekkingsgraad van het onderzoek te garanderen.
- De afbakening van het onderzoeksterrein was niet helemaal correct. In kader van correctheid van het archeologisch onderzoek werd een sleuf (WP05) verlegd met inachtneming van de eerder vermelde normen van oppervlaktecriterium en dekkingsgraad van het onderzoek.

2.2.4 Gegevens feitelijke uitvoer proefsleuvenonderzoek

Technische gegevens

- Aantal proefsleuven: 8
- Oppervlakte onderzoeksgebied: 5185 m²
- Oppervlakte onderzoek: 769 m²
- Dekkingsgraad uitgevoerd onderzoek: 14.88%

Plan 5: overzichtsplanning van het onderzoek, met weergave van de aangelegde proefseuven en zones met afwijkende uitvoer van het onderzoek (digitaal; 1:1; 11/03/2019)⁹

⁹ AGIV 2018a

Evaluatie behalen onderzoeksdoelstellingen

- Oppervlaktecriterium: de dekkingsgraad van het onderzoek staat volgens de Code van Goede Praktijk in functie van het formuleren van uitspraken over het hele onderzoeksterrein. Aan de hand van de onderzoeksresultaten van de aangelegde proefsleuven en proefputten kan men – ondanks een beperkte dekkingsgraad van het onderzoek – een inschatting maken van het archeologisch potentieel van heel het onderzoeksterrein. De dekkingsgraad van het onderzoek is m.a.w. toereikend.
- Inhoudelijke evaluatie: aan de hand van de resultaten van de aangelegde proefsleuven is het mogelijk uitspraken te doen over de datering, de interpretatie en de onderlinge samenhang van sporen.
- Ruimtelijke evaluatie: aan de hand van de resultaten van de aangelegde proefsleuven is het mogelijk uitspraken te doen over de ruimtelijke spreiding van één of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

2.2.5 Inbreng specialisten en externe wetenschappelijke begeleiding

Er werd geen beroep gedaan op externe specialisten.

2.3 Assessmentrapport

2.3.1 Assessment landschap en bodem

2.3.1.1 Landschappelijk en aardkundige situering

Zie het bureauonderzoek in archeologienota ID3272.¹⁰

2.3.1.2 Bodem en paleolandschap: beschrijving en analyse referentieprofielen

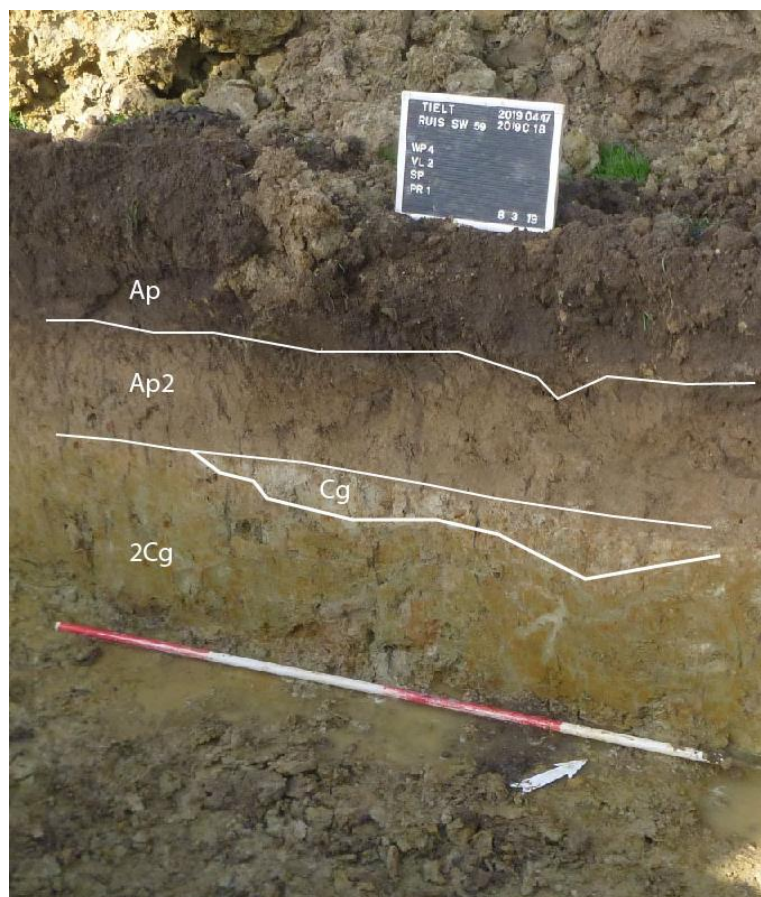
Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden zeven bodemprofielen geregistreerd. Twee daarvan werden als referentieprofielen gedefinieerd, nl. in werkputten 2 en 4. Het veldwerk bevestigde dat er overall in het plangebied onder de bouwvoor een onverstoorde bodemopbouw aanwezig was. De grondwatertafel werd bereikt in de profielen op een gemiddelde diepte van 100 cm onder maaiveld.

Foto 1 ; Werkput 2 profiel 1.

Profiel 1 in werkput 2 onderscheidde zich van de andere referentieprofiel door de afwezigheid van een tweede oudere ploeglaag. In dit profiel werd enkel een donkerbruingrijze zwaar zandlemige bouwvoor (Ap-horizont) met veel wortelresten gezien. Deze lag via een abrupte grens op de lichtbruin-lichtoranje moederbodem, die bestond uit herwerkt zandlemig tertiair materiaal met matig veel wortelresten. Tertiair lichtoranje-lichtgroene zandige klei werd aangewezen op 60 cm beneden het maaiveld. Het bevatte enkele wortelresten en veel ijzervlekken. Op 100 cm beneden het maaiveld werd de grondwatertafel bereikt.

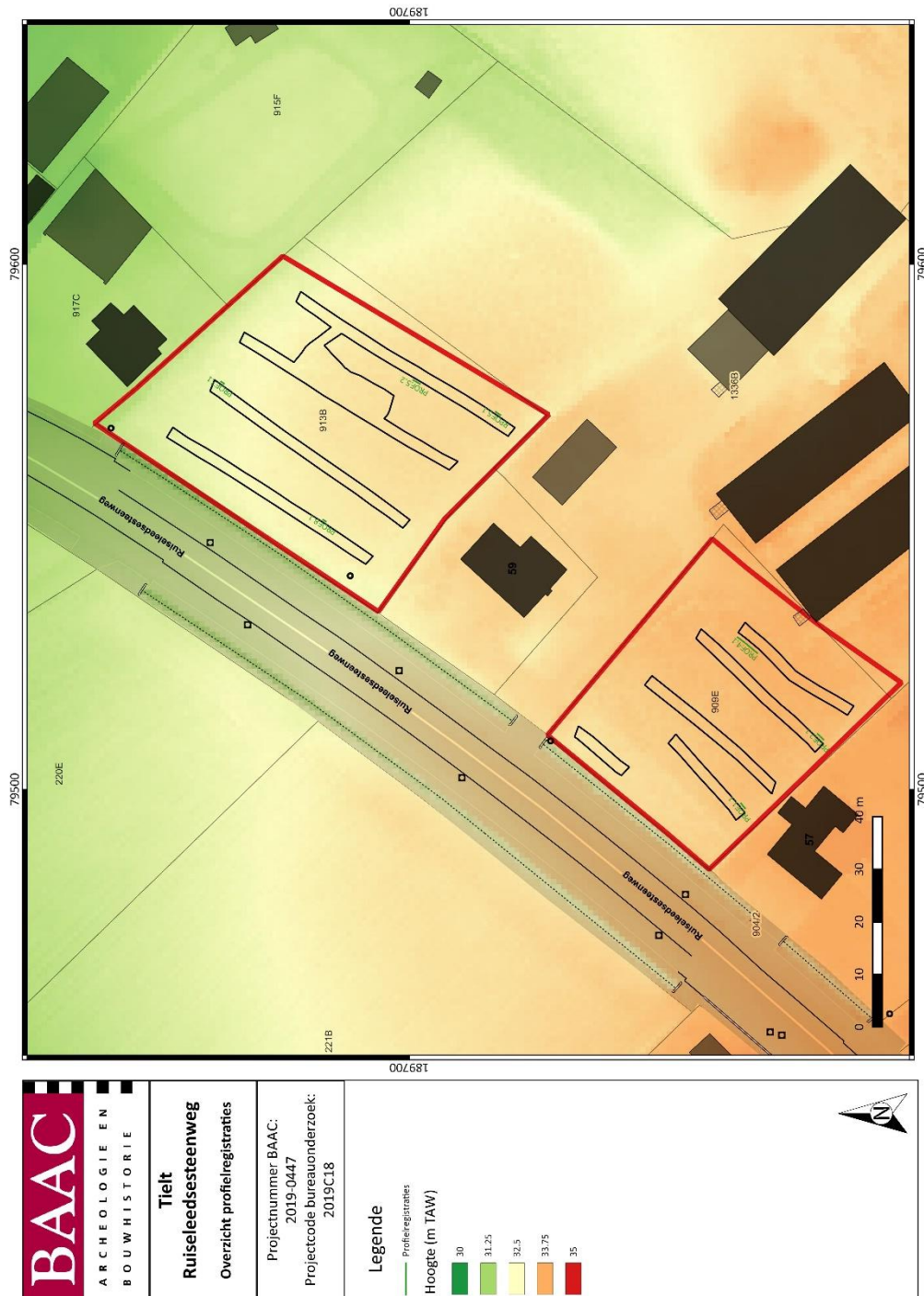
¹⁰ VERAART et al. 2016

Figuur 1: Werkput 4 Profiel 1 (boven: overzicht; onder: detail).

Profiel 1 in werkput 4 (werd gekenmerkt door een 30 cm dikke bouwvoor (Ap-horizont), bestaande uit matig fijne zware zandleem met een matig slechte korrelsortering. Deze donkerbruin-grijze licht humusrijke Ap-horizont bevatte veel wortelresten en een enkel grindelement. Tussen 30 en 55 cm beneden het maaiveld werd abrupt een grijsbruine oudere ploeglaag (Ap2-horizont) geïdentificeerd.

In deze fijne zwaar zandlemige horizont werden matig veel wortelresten, baksteenrestjes en donkerbruin bio- of wortelgangen gevonden. Deze ging abrupt over in de lichtoranje-lichtgrijs fijn zandlemige moederbodem (Cg-horizont). Matig veel ijzervlekken en enkel ijzervlekken werden aangeduid in deze horizont. Deze 10 cm dikke horizont kan geïnterpreteerd als herwerkt tertiair. Vanaf 65 cm beneden het maaiveld werd het tertiair materiaal bereikt (2Cg-horizont). Het tertiair bestond hier uit lichtoranje-lichtgroene matig fijn zandige klei met matig veel ijzervlekken, enkele ijzerconcreties, enkele wortelresten en enkele grote veldstenen. Op 110 cm diepte werd het profiel gestopt en de grondwatertafel bereikt.

Plan 6: overzichtskartaal van de profielregistraties met classificatie per type referentieprofiel

2.3.2 Assessment sporen

2.3.2.1 Manifestatie archeologische site aan huidig oppervlak

Er werden geen sporen, structuren of archeologische ensembles aangetroffen aan het oppervlak van het onderzoeksterrein.

2.3.2.2 Stratigrafie van de site¹¹

Het bodemarchief omvatte twee archeologische niveaus. Eerste – minder relevant – niveau lag ter hoogte van de bovenzijde van de Ap2-horizont (nieuwe tijd). Ter hoogte van sleuf WP04 manifesteerden zich enkele kuilen uit de nieuwe en nieuwste tijd reeds op dit niveau. Het meest relevante archeologisch niveau – dat sporen ouder dan de Ap2-horizont omvatte – bevond zich onder de Ap2 horizont (ca. 31.20 m TAW (NO) – 33.10 m TAW (ZW)). Ter hoogte van sleuven WP01-WP03 was de Ap2-horizont afwezig en bevond het enige archeologische vlak zich direct onder de Ap-horizont (ca. 32.50 – 33.10 m TAW).¹² Gezien de aard van de C-horizont – herwerk tertiair materiaal – was de leesbaarheid van het archeologisch vlak vaak erg laag.

2.3.2.3 Weergave onderzoek: kaarten

Zie hieronder¹³.

2.3.2.4 Harrismatrix van complexe stratigrafie en complexe spoorcombinaties

Niet van toepassing.

2.3.2.5 Beschrijving sporenbestand

Algemeen

Zoals reeds aangegeven strekte het onderzoeksterrein zich uit over twee van elkaar gescheiden percelen. Het sporenbestand ter hoogte van het zuidelijke perceel was opvallend mager en omvatte enkel twee (recente) kuilen. Het sporenbestand ter hoogte van het noordelijke perceel was rijker en omvatte sporen van landschapsinrichting en –gebruik tussen de late middeleeuwen en de nieuwste tijd. In onderstaande paragraaf wordt dit sporenbestand in detail besproken.

Late middeleeuwen

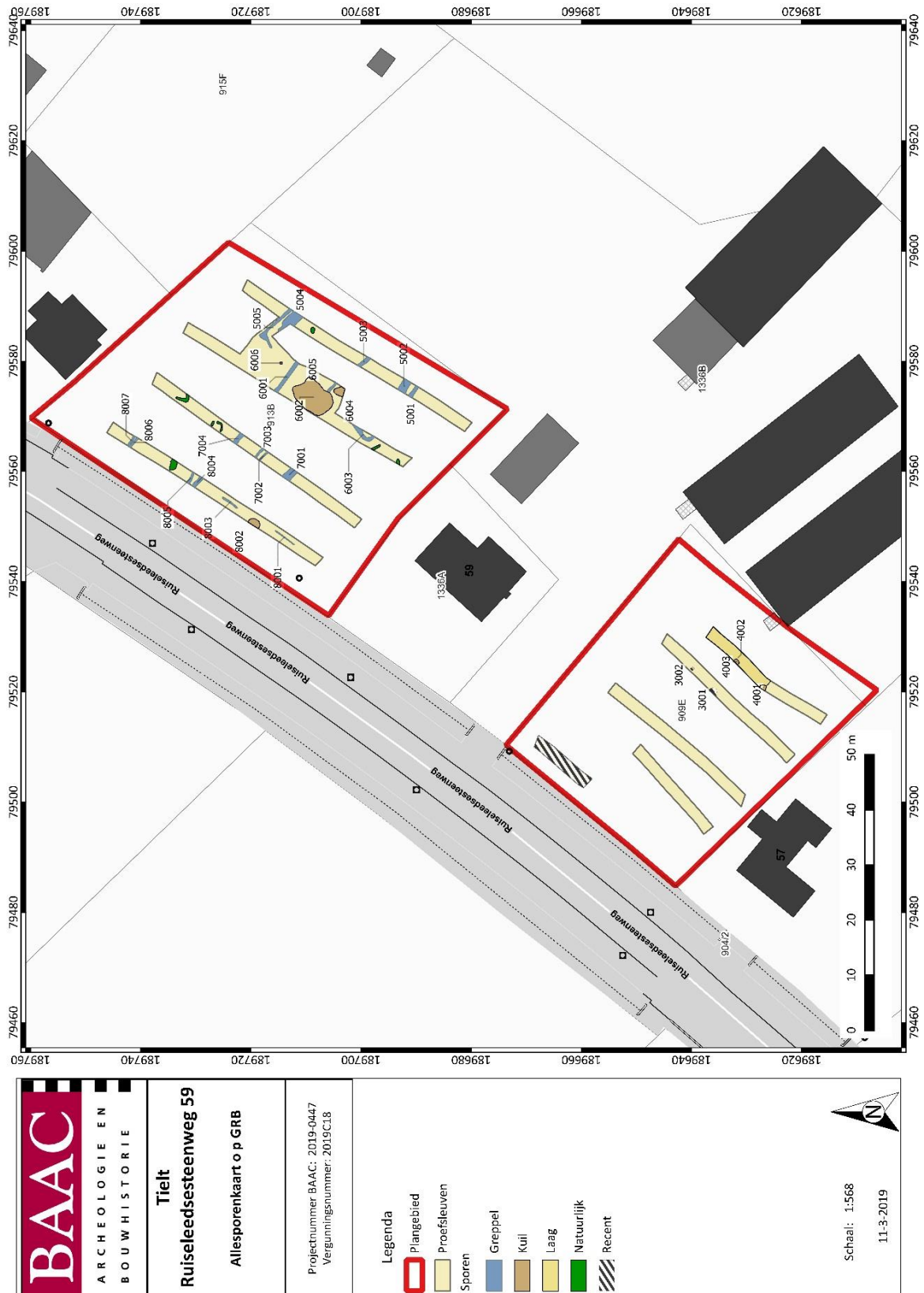
Erfafbakening

In de zuidoostelijke zijde van het noordelijke perceel werden de resten van een laatmiddeleeuwse omheiningsgreppel aangesneden. Deze greppel werd opgetekend als S.5.005, S.6.006, S.6.003 en S.5.001 in WP5 en WP6. Het spoor was ca. 0.60 m breed en had een lichtgrijze tot beige, vrij homogene vulling die zich eerder matig ten opzichte van de moederbodem aftekende. De hoofdlijnen van het greppelsysteem (S.5.005, S.5.001 en S.6.003) waren noordwest-zuidoost georiënteerd, met een lichte – maar opvallende - afwijking in oriëntatie ten opzichte van de moderne parcelering. Greppels S.5.005 en S.6.003 maken een afbuiging naar een noordoost-zuidwestelijke oriëntatie. Het interval tussen de twee hoofdgrepels was ca. 27 m. Het noordwestelijke segment van de omheiningsgreppel was slechts erg fragmentair bewaard, waardoor de loop van het spoor niet continu, maar met een groot interval, opgetekend werd.

¹¹ Zie ook Plan 9 & Plan 10.

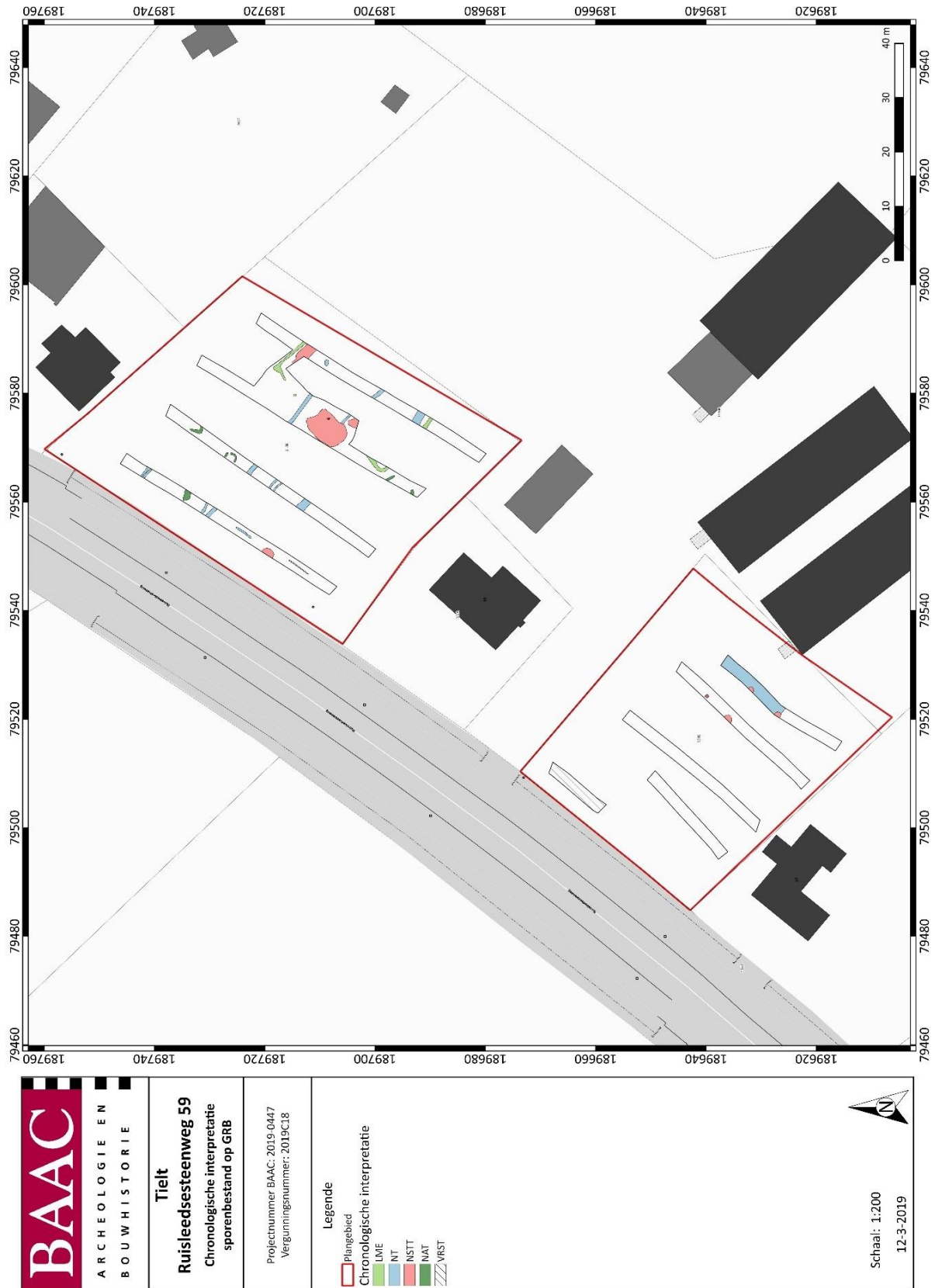
¹² 2.3.1 Assessment landschap en bodem.

¹³ Meer gedetailleerd kaartmateriaal op grote schaal werd opgenomen in de bijlagen.

Plan 7: algemeen sporenplan van het onderzoek (1:1; digitaal; 11/03/2019)¹⁴

¹⁴ AGIV 2018a

Plan 8: chronologisch sporenplan van het onderzoek (1:1; digitaal; 12/03/2019)¹⁵

¹⁵ AGIV 2018a

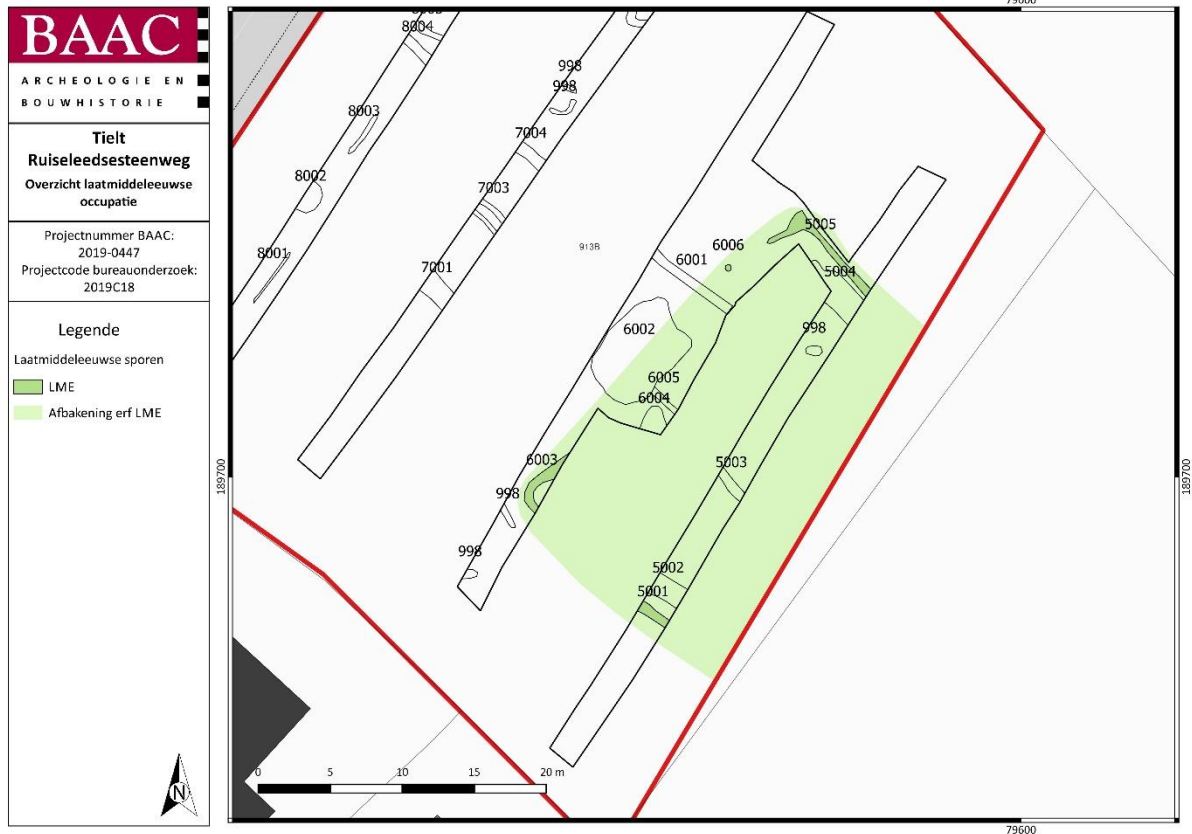
Plan 9: weergave van de hoogtes van het maaiveld (1:1; digitaal; 12/03/2019)¹⁶

¹⁶ AGIV 2018b

Plan 10: weergave van de vlakhoogtes (1:1; digitaal; 12/03/2019)¹⁷

¹⁷ AGIV 2018b

Plan 11: hypothetische afbakening van de laatmiddeleeuwse occupatie.

In de coupe had de greppel een komvormige doorsnede die – ter hoogte van segment S.5.005 - niet meer dan een kleine 20 cm onder het archeologisch vlak bewaard was. Zoals reeds aangegeven, was de greppel aan de noordwestelijke zijde dermate ondiep bewaard dat hij niet langer tot de hoogte van het archeologisch niveau in de bodem doordrong. Ter hoogte van het noordelijke deel van WP5 (S.5.005) bevatte de vulling van het spoor opvallend veel houtskoolfragmenten. Verder bevatte de vulling van de greppel kleine hoeveelheden aardewerk. Deze vondstcollectie wordt in de late middeleeuwen gedateerd.¹⁸

¹⁸ Zie 2.3.3 Assessment vondsten.

Figuur 2: greppel S.5.005 in het vlak

De greppel omsloot een vierkant tot rechthoekig areaal, dat binnen de contouren van het onderzoeksterrein ongeveer 20 m (noordoostelijke zijde) bij 27 m (noordwestelijke zijde) groot was. Gezien de ligging van het areaal, aan de uiterste zuidoostelijke flank van het onderzoeksterrein, kan men ervan uitgaan dat dit zich ook buiten de contouren van het onderzoeksterrein (in zuidoostelijke richting) uitstrekte. Binnen dit areaal – binnen het onderzoeksterrein slechts 250 m² groot – werden echter geen bewonings- of andere occupatiesporen aangetroffen. Het is echter niet onwaarschijnlijk dat wanneer de omheiningsgreppel wel degelijk een (woon-)erf of andere nederzetting omsloot, de kern hiervan buiten het onderzoeksterrein gezocht moet worden.

Figuur 3: greppel S.5.005 in de coupe. Ter hoogte van dit segment bevatte de vulling van de greppel opvallend veel houtskoolfragmenten.

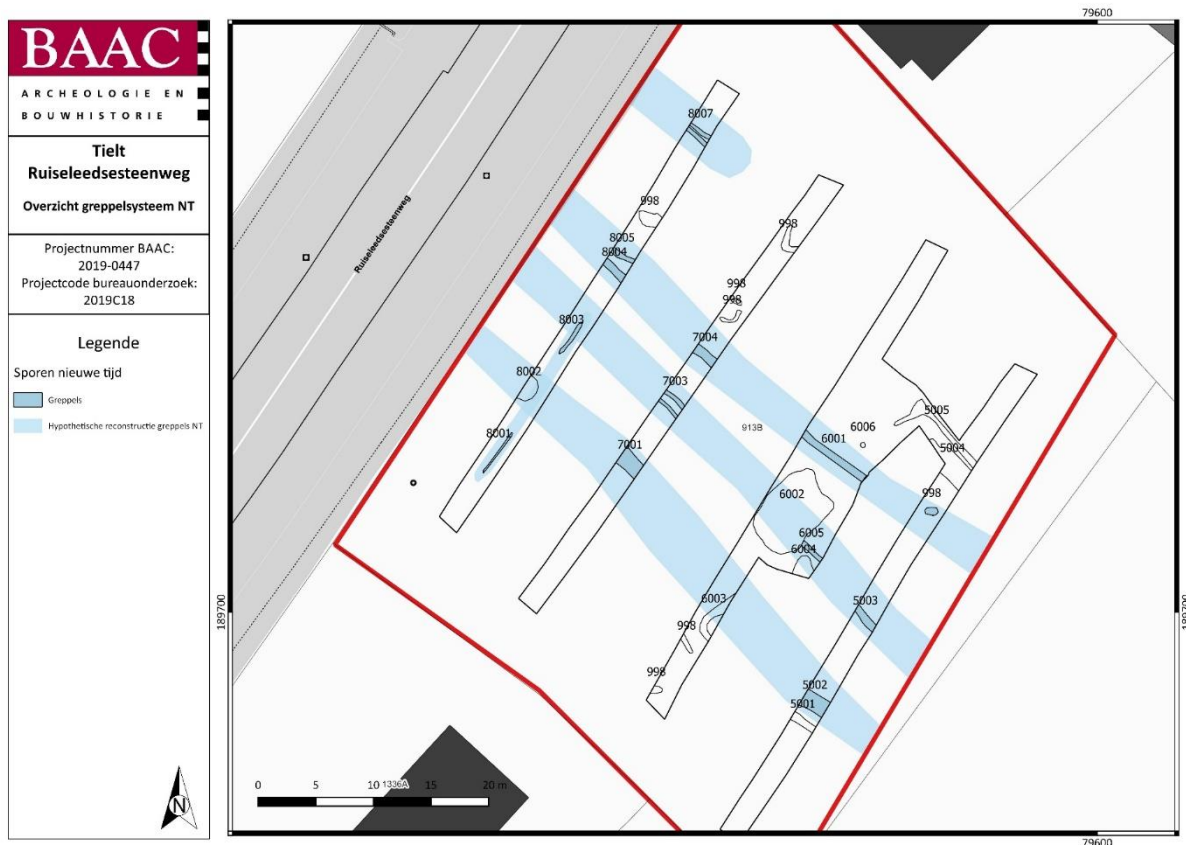

Figuur 4: greppel S.5001 in het vlak

Greppelsysteem nieuwe tijd

Doorheen de noordelijke onderzoekszone liepen vier parallelle greppels met een noordwest-zuidoostelijke oriëntatie. Deze kwam overeen met de oriëntatie van de nog geldende perceelsindeling. Het betreft de volgende sporen, per greppel gegroepeerd: S.8.007, S.8.006; S.6.001, S.7.004, S.8.005, S.8.004; S.5.003, S.6.005, S.7.002, S.7.003; S.5.002, S.7.001. Deze lagen op vrij regelmatige intervallen van elkaar (ca. 10 m) en kunnen met hoge waarschijnlijkheid aan één systeem van landschapsinrichting toegeschreven worden. Met S.8.001-S.8.003 werd een secundaire greppel binnen het systeem blootgelegd. Dit opvallend smal en ondiep bewaard spoor – ca. 20 cm breed, minder dan 10 cm diep bewaard – was haaks op de hoofdgreppels georiënteerd.

De greppels binnen dit systeem hadden alle een grijze tot lichtgrijze vulling die zich erg vaag aftekende ten opzichte van de moederbodem. In de coupe was duidelijk dat de greppels slechts een 10-tal cm onder het archeologisch vlak bewaard waren. De doorsnede van de sporen was steeds komvormig. Helaas bevatte de vulling van de greppels geen dateerbare vondstcollectie. De relatieve chronologie wijst er echter wel op dat de greppels jonger zijn dan de late middeleeuwen en ouder dan de nieuwste tijd.

Plan 12: reconstructie van het greppelsysteem uit de nieuwe tijd (1:1; digitaal; 20/03/2019).

Figuur 5: greppel S.6.001 in het vlak

Figuur 6: greppels S.7.002 en S.7.003 in het vlak

Figuur 7: greppels S.8.004 en S.8.005 in het vlak

Figuur 8: greppel S.6.005 in coupe

Figuur 9: greppels S.8.001 (links) en S.8.003 (rechts) in het vlak

Figuur 10: greppel S.8.003 in coupe

Kuilen uit de nieuwe – nieuwste tijd

Zowel ter hoogte van het noordelijke als het zuidelijke onderzoeksgebied werden sporen uit de nieuwste tijd aangetroffen. Het ging hierbij in de eerste plaats om enkele kuilen: drie kuilen S.3.00.1, S.3.00.2 en S.4.001 in het zuidelijke onderzoeksgebied en vier kuilen S.5.004, S.6.002, S.6.004 en S.8.002 in het noordelijke onderzoeksgebied.

De sporen ter hoogte van het zuidelijke onderzoeksgebied vielen alle op door hun echt scherpe aflijning en vrij donkere, heterogene gevlekte vulling. Op basis van deze vormkenmerken werden deze sporen in de nieuwe tot nieuwste tijd gedateerd. Daarenboven waren de sporen in proefsleuf WP04 uitgegraven in de antropogene bodemhorizont S.4.002, die – zoals hierboven reeds aangegeven – in de nieuwe tijd gedateerd wordt.

Figuur 11: recente (paal-)kuil S.3.002

Kuil S.4.003 viel op door zijn erg donkere, grijze vulling die zich scherp aftekende ten opzichte van de onderliggende antropogene bodemhorizont S.4.002. In het vlak was het spoor rechthoekig van vorm, in de coupe had het een komvormige doorsnede die tot ca. 20 cm onder het archeologisch vlak (bovenzijde antropogene bodemhorizont S.4.002) in de bodem doordrong. De vulling van het spoor bevatte naast (recent) bouwpuin en –ceramiek een scherf laatmiddeleeuws aardewerk. Deze laatste vondst lijkt gezien de overige vondstcollectie en de relatieve chronologie intrusief.

Figuur 12: kuil S.4.003 in het vlak en in de coupe.

In de noordelijke onderzoekszone werden eveneens een aantal kuilen uit de nieuwe tot nieuwste tijd blootgelegd. Centraal in WP06 bevond zich een grote, rechthoekige kuil S.6.002 (ca. 7.50 m x 4.50 m). De beige-bruine vulling had een homogene samenstelling en had een scherpe aftekening ten opzichte van de moederbodem. Het eerste vermoeden was dat hier sprake was van een waterput. Bij het zetten van de controleboring bleek het spoor slechts een diepte van 40 cm onder het archeologische niveau te hebben. Gezien de vorm, omvang en diepte lijkt een interpretatie als ontginningskuil (kleiwinning tertiaire afzettingen). De vulling van het spoor bevatte aardewerk en bouw materiaal dat in de nieuwe tijd gedateerd wordt.

Figuur 13: kuil S.6.002 in het vlak (foto 1/2)

Figuur 14: kuil S.6.002 in het vlak (foto 2/2)

Figuur 15: controleboring van kuil S.6.002

In de onmiddellijke omgeving van kuil S.6.002 bevonden zich twee kuilen S.6.004 en S.5.004 die sterke uiterlijke gelijkenissen met dit spoor vertonen. De kuilen hadden immers ook een lichtgrijze, homogene vulling die zich eerder scherp aftekende ten opzichte van de moederbodem. Beide sporen werden echter slechts gedeeltelijk blootgelegd, waardoor de volledige omvang moeilijk te bepalen is. Gezien de uiterlijke gelijkenissen worden beide sporen – net als kuil S.6.002 – als ontginningskuil geïnterpreteerd.

Figuur 16: kuil S.6.004 in het vlak.

Figuur 17: greppel S.5.005 (late middeleeuwen) en greppel S.5.004 (nieuwe tijd) in het vlak.

Kuil S.8.002 met een bruin-oranje-donkergrijze vulling met een scherpe aflijning ten opzichte van de moederbodem. Op basis van de vulling en de vondstcollectie (recent bouwpuin) wordt het spoor in de nieuwste tijd gedateerd.

Figuur 18: kuil S.8.002 in het vlak.

2.3.3 Assessment vondsten

2.3.3.1 Administratieve gegevens

7 vondstnummers: vijf vondstnummers aardewerk en twee stukken bouwceramiek.

2.3.3.2 Methode en technieken assessment

Per spoornummer zijn alle vondsten bekeken en ingevoerd in de vondstdeterminatietabel. Zo werd eerst gekeken naar de vondstcategorie, vervolgens naar de dominante deelcategorie, waarna de belangrijkste gegevens m.b.t. de scherven genoteerd werden. Er is ook getracht om de vondsten een preliminaire datering te voorzien.

2.3.3.3 Aardewerk

Inventaris

De vondstcollectie vertegenwoordigt zowel qua materiaalcategorieën als qua datering een vrij homogeen ensemble. Dit ensemble kan net als het sporenbestand in één groep, namelijk late middeleeuwen/nieuwe tijd.

- VN1: WP 3; twee wandfragmenten gedraaid fijn grijs aardewerk, bouwvoor, middeleeuwen/nieuwe tijd
- VN2: WP 4; S4002; een randfragment gedraaid rood aardewerk met een opstaande, verdikte en afgeronde rand, loodglazuur, bodemlaag NT, nieuwe tijd (Figuur 19)
- VN3: WP 4; S4003, een fragment bouwkeramiek, in een laatmiddeleeuwse kuil (Figuur 20)
- VN4: WP 4; S4003, een wandfragment rood gedraaid aardewerk, kleine resten loodglazuur, matig grote verschraling, in een laatmiddeleeuwse kuil, late middeleeuwen
- VN5: WP 5; S5005, drie wandfragmenten gedraaid grijs aardewerk, grote verschraling, middeleeuwen; een wandfragment steengoed, Langerwehe, late middeleeuwen-nieuwe tijd; een randfragment roodgedraaid aardewerk, roetfragmenten, pan met versmalde, naar buiten geknikte rand met afgeplatte top (late middeleeuwen), in een laatmiddeleeuwse greppel (Figuur 21)
- VN6: WP 6; S6002, een wandfragment rood aardewerk, geel loodglazuur, in een kuil, nieuwe tijd (Figuur 22)
- VN7: WP 6; S6002, een fragment bouwceramiek, in een kuil

Figuur 19: Aardewerk uit VN 2

Figuur 20: Bouwkeramiek uit VN 3

Figuur 21: Aardewerk uit VN 5

Figuur 22: Aardewerk uit VN 6

Conservatie en behandeling

De ingezamelde vondsten hebben geen conservatie of behandeling nodig.

Potentieel op kenniswinst

De ingezamelde vondsten hebben in de eerste plaats een waarde als chronologische marker voor de antropogene sporen. De verdere archeologische en cultuurhistorische waarde van de vondsten wordt bijzonder laag ingeschat.

2.3.4 Assessment stalen

Niet van toepassing.

2.4 Synthese onderzoeksresultaten proefsleuvenonderzoek

2.4.1 Datering en interpretatie onderzoeksterrein

Het sporenbestand aangetroffen tijdens het proefsleuvenonderzoek kan – globaal – in drie occupatiefasen onderverdeeld worden. Hierbij is het opmerkelijk dat vrijwel alle archeologisch relevante sporen op het noordelijke onderzoeksterrein werden aangetroffen. De meest opmerkelijke archeologische sporen behoorden tot de oudste, laatmiddeleeuwse occupatie en worden als de restanten van een erfabakening geïnterpreteerd. Deze situeerde zich in de uiterste zuidoostelijke zijde van het noordelijke onderzoeksterrein. De erfgreppel omsloot binnen het plangebied een rechthoekig areaal van ca. 20 m bij 27 m. Alles wijst er echter op dat dit omsloten areaal ten zuidoosten van het onderzoeksterrein verderliep. Binnen de beperkte oppervlakte van het areaal binnen het onderzoeksterrein werden echter geen bewonings- of andere occupatiesporen aangetroffen. De kern van de omsloten nederzetting of (woon-)erf moet met andere woorden buiten het onderzoeksterrein gezocht worden. De ruimtelijke en functionele interpretatie van deze nederzetting kan op basis van het sporenbestand binnen het onderzoeksterrein niet bepaald worden. Het is meer dan waarschijnlijk niet toevallig dat deze mogelijke nederzetting (hypothetisch) gesitueerd wordt op een uitgesproken hoogte op de flank van de cuesta van Tielt (zie Plan 13 en Plan 14).

Een tweede occupatiefase omvatte een vrij dens greppelsysteem uit de nieuwe tijd. Dit systeem bestond uit een viertal greppels die georiënteerd (noordwest-zuidoostelijke richting) waren volgens de nog geldende perceelsindeling. Haaks op de vier hoofdgreppels bevond zich een smalle, secundaire greppel. Een derde occupatiefase omvatte minstens drie grote, rechthoekige ontginningskuilen. Deze worden op basis van de vondstcollectie in de nieuwe tijd gedateerd.

Voor het overige bestond het sporenbestand uit enkele geïsoleerd gelegen recente kuilen en verstoringen, een aantal natuurlijke sporen en een antropogene bodemhorizont/bouwvoor uit de nieuwe tijd. Deze bouwvoor strekte zich uit over vrijwel het hele onderzoeksterrein. Enkel ter hoogte van de noordwestelijke zone van de zuidelijke onderzoekszone (sleuven WP01-WP03) werd deze horizont niet aangesneden.

2.4.2 De onderzoeksresultaten in een ruimer archeologisch, historisch en cultureel kader

Het onderzoeksterrein is gelegen in het kustlandschap van centraal West-Vlaanderen, meer concreet op de noordelijke flank van de cuesta van Tielt. Algemeen is deze regio erg rijk aan archeologie. In deze kan men verwijzen naar recent onderzoek in Ruiselede¹⁹, Aarsele²⁰ en Tielt²¹. Tijdens dit onderzoek werd duidelijk dat de regio reeds vanaf de steentijden intensief bewoond en bewerkt werd. De onderzoeksresultaten van het voorliggende proefsleuvenonderzoek kunnen echter slechts prospectieve gegevens aan het kennisbestand toevoegen: ten laatste vanaf de late middeleeuwen werd de onmiddellijke omgeving van het onderzoeksterrein bewoond of bewerkt. Mogelijk werd binnen het onderzoeksterrein de periferie van een omgracht (woon-)erf of andere nederzetting aangesneden. Vanaf de nieuwe tijd werd het landschap grootschalig en extensief ingericht en geëxploiteerd.

Een recent archeologisch prospectieonderzoek²² op een terrein (ca. 37.5 ha) een 100-tal meter ten zuidwesten van het voorliggende onderzoek leverde erg gelijkaardige resultaten op (zie CAI-entry 218447 op Plan 13). De oudste sporen – een losse silexvondst niet te na gelaten – dateerden uit de Romeinse periode. Deze sporen situeerden zich in de noordwestelijke zone van het onderzoeksterrein en werden aan de periferie van een meer westelijk gelegen nederzetting toegeschreven. Een tweede

¹⁹ MOSTERT 2017; DECONYNCK & BEEK 2010 & VERHAEGHE 2016.

²⁰ VANDER CRUYSSSEN et al. 2015; SWAELENS 2016.

²¹ DEMOEN et al. 2017.

²² DE SMAELE et al. 2017.

vindplaats omvatte sporen uit de late middeleeuwen. Deze sporen konden echter met een concrete nederzetting geassocieerd worden.

2.4.3 Confrontatie met resultaten eerder vooronderzoek

Tijdens het bureauonderzoek werd een erg globale archeologische verwachting voor het onderzoeksterrein opgesteld, waarbij het potentieel op vindplaatsen vanaf steentijden matig hoog werd ingeschat. De natte bodemgesteldheid en de lage agrarische waarde van de bodem werden aangehaald als elementen om dit potentieel te verlagen. De mogelijke aanwezigheid van archeologische vindplaatsen werd tijdens het proefsleuvenonderzoek bevestigd. De voorgestelde onderzoeksmethode was echter niet bijzonder geschikt voor het opsporen van vindplaatsen (vondstconcentraties) uit de steentijden.

De bodemopbouw komt globaal overeen met de gegevens uit de geomorfologische bronnen. Wel bestond vrijwel heel de pleistocene sequentie uit een remaniëring van oudere, tertiaire afzettingen. Het lijkt erop dat de quartairgeologische kaart op dit type bodemopbouw wijst wanneer 'het ontbreken van holocene en/of tardiglaciale afzettingen bovenop de pleistocene sequentie' aangegeven wordt.

2.4.4 Waardering archeologische vindplaatsen

Het sporenbestand kan in drie occupatiefasen onderverdeeld worden, waarbij elke occupatiefase correspondeert met een afzonderlijke archeologische vindplaats. De oudste – en meest relevante – vindplaats omvatte een deel van een laatmiddeleeuwse erf- of omheiningsgreppel. Meer dan waarschijnlijk lag deze rond een (woon-)erf of andere nederzetting. De kern van deze nederzetting moet men echter buiten de contouren van het onderzoeksterrein zoeken: het sporenbestand omvatte immers geen occupatie- of nederzettingssporen die bij deze occupatie gerekend kunnen worden. Daarenboven was de omheiningsgreppel matig tot slechts bewaard, tot maximum een kleine 20 cm onder het archeologisch vlak. De waarde van de vindplaats wordt – binnen het onderzoeksterrein – dan ook laag ingeschat.

De overige twee vindplaatsen – een greppelsysteem uit de nieuwe tijd en een cluster van minstens drie ontginningskuilen – waren archeologisch veel minder relevant en zijn eerder illustratief voor de inrichting en exploitatie van het landschap vanaf de late middeleeuwen. Deze vindplaatsen worden dan ook een lage archeologische waarde toegedicht.

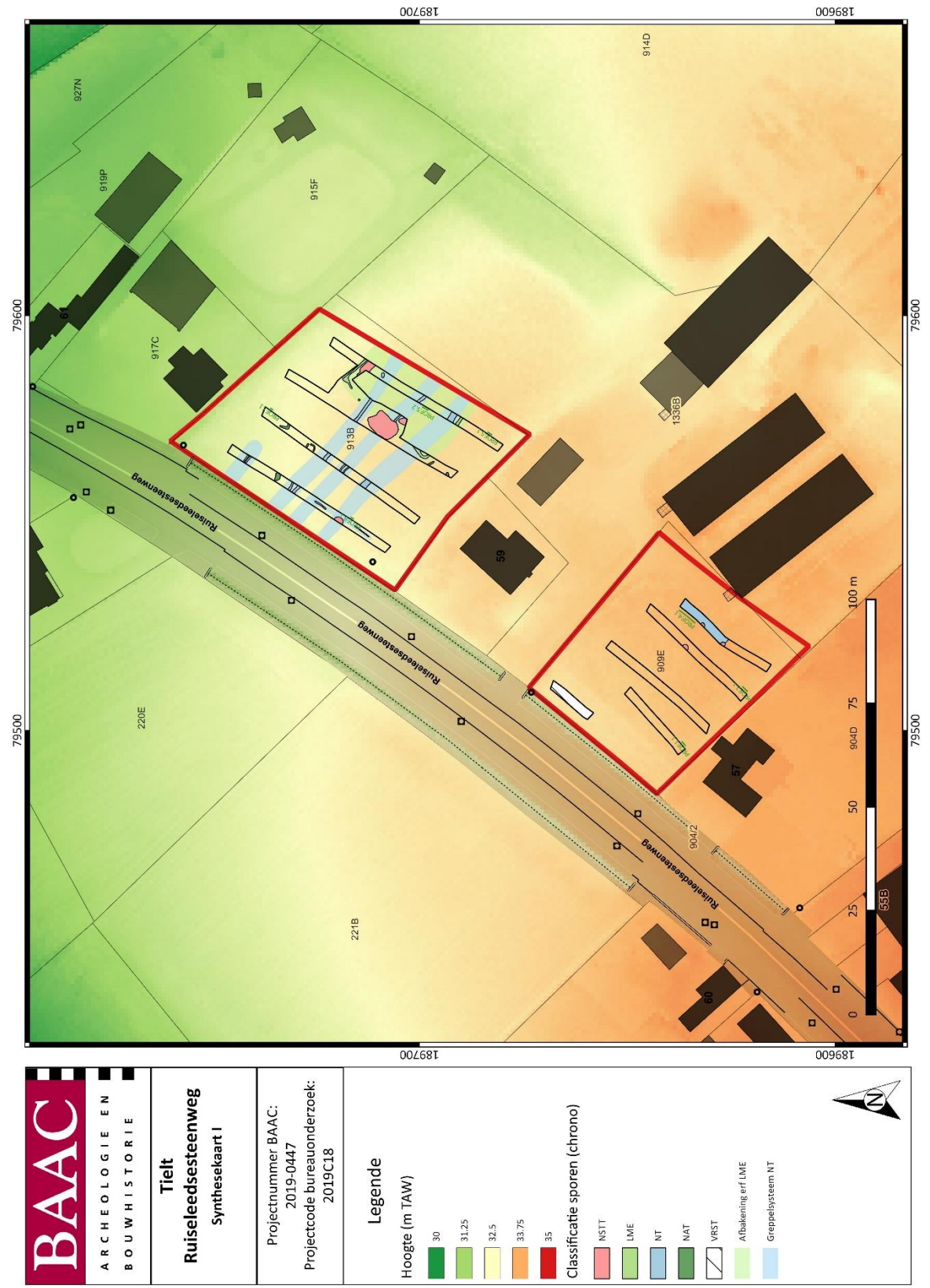
2.4.5 Synthesekaarten

Synthesekaart I

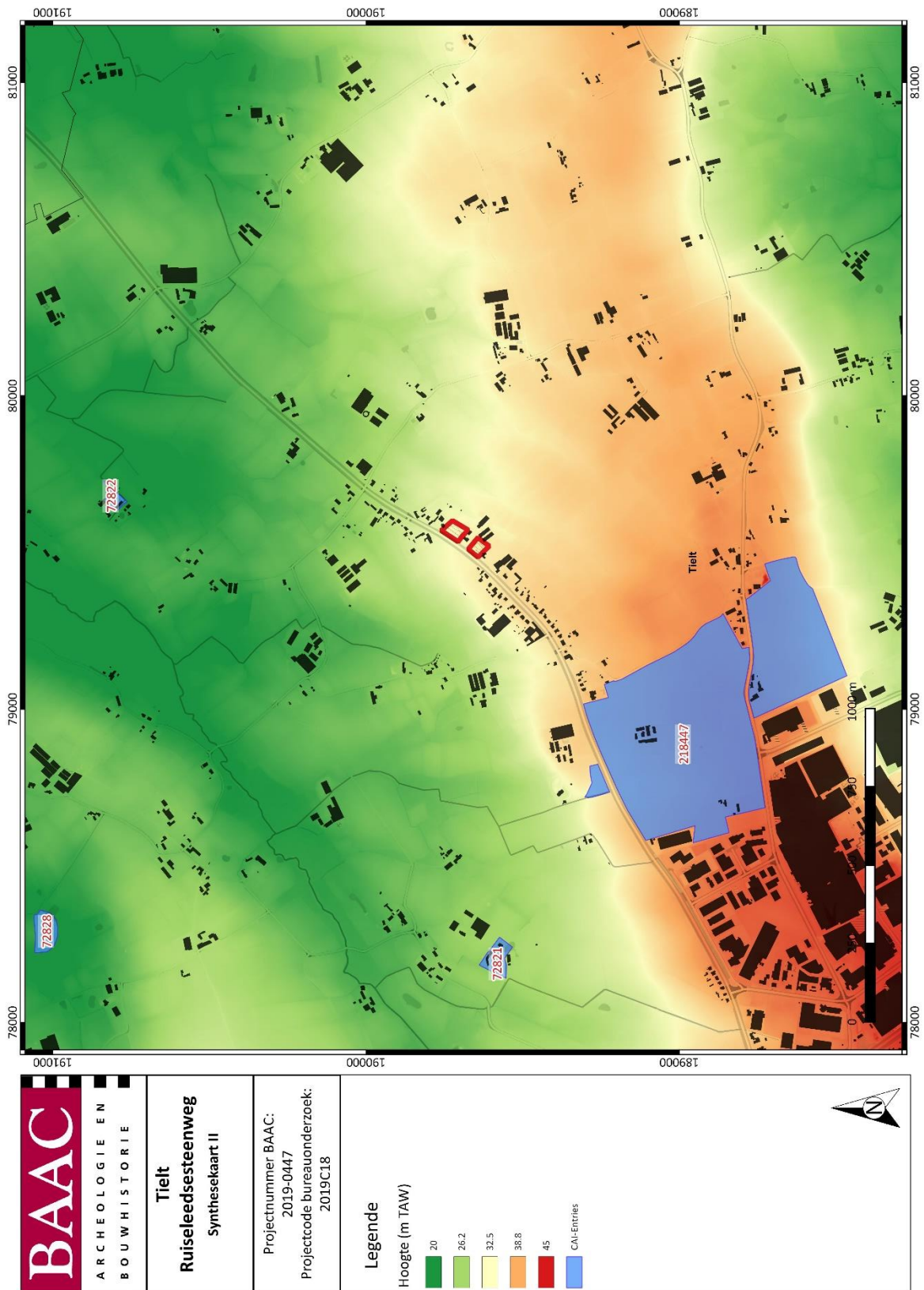
- ASK (chronologische classificatie)
- Afbakening (hypothetisch) van de relevante archeologische vindplaatsen
- DHM

Synthesekaart II

- CAI-entries (januari 2019); onderzoek
- DHM

Plan 13: onderzoeksterrein op syntheseskaart I (1:1; digitaal; 25/03/2019).

Plan 14: onderzoeksterrein op synthesekaart II (1:1; digitaal; 25/03/2019).

2.4.6 Onderzoeksvragen: antwoorden

- Zijn er archeologische sporen aanwezig?

Tijdens de archeologische prospectie werden een aantal antropogene sporen aangetroffen, die te dateren zijn tussen de late middeleeuwen en de nieuwste tijd.

- Wat is de aard van de sporen en/of artefacten (bewoning, funerair, ambachten,...)?

Het merendeel van de sporen kadert binnen de inrichting en exploitatie van het landschap. Het betreft onder andere een greppelsysteem uit de nieuwe tijd en enkele ontginningskuilen. De oudste sporen dateren uit de late middeleeuwen en worden als de perifere afbakening en/of omgrachting van een erf of nederzetting geïnterpreteerd.

- Welke is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?

De sporen uit de late middeleeuwen waren eerder slecht bewaard, vaak maar enkele centimeter diep onder het archeologische niveau. Een deel van de omheiningsgreppel was zelf al volledig opgenomen in de bovenliggende bouwvoor uit nieuwe tijd. De overige (jongere) sporen – greppels en ontginningskuilen – kenden een betere bewaringstoestand, al waren de secundaire greppels bij het systeem uit de nieuwe tijd ook erg ondiep. Daarenboven was het sporenbestand bijzonder moeilijk leesbaar in de geremanieerde tertiaire ondergrond.

- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?

De oudste sporen horen bij een laatmiddeleeuwse perceelsafbakening, jongere sporen horen bij een greppelsysteem uit de nieuwste tijd. Restanten van andere bewoningssporen of –structuren – zoals gebouwplattegronden – werden niet aangetroffen.

- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?

De sporen kunnen globaal in drie perioden onderverdeeld worden: een oudste occupatie dateert uit de late middeleeuwen en omvat de periferie van een mogelijke nederzetting of erf. Een tweede occupatie omvat een greppelsysteem, enkele ontginningskuilen en een bouwvoor uit de nieuwe tijd. Een laatste occupatie omvat enkele archeologisch irrelevante kuilen uit de nieuwste tijd.

- Welke is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?

Het onderzoeksterrein lag op de overgang tussen de laagte van Ruiselede en de top van de cuesta van Tielt. Beide deze landschappen zijn bijzonder waardevolle archeologische gebieden. Recent proesleuvenonderzoek aan de Kanegemsestraat wees echter uit dat de archeologisch meest interessante zones van het landschap ter hoogte van de top van de cuesta gezocht moeten worden. De meest waardevolle archeologische resten – de periferie van een erf of nederzetting uit de late middeleeuwen lagen meer dan waarschijnlijk niet op het hoogste deel van het onderzoeksterrein, tegen de flank van de cuestarug. De mogelijke nederzetting lag daarenboven – opnieuw niet toevallig - op een nog meer uitgesproken hoogte op de cuestarug.

- Zijn er indicaties dat de bodem (deels) verstoord is?

Er waren geen indicaties dat de bodemopbouw in het plangebied verstoord was.

- Wat is de bodemopbouw?

De referentieprofielen in het plangebied werden gekenmerkt door onverstoorde AC-profielen, waarbij slechts zeer lokaal onder de bouwvoor (Ap-horizont) een oudere ploeglaag (Ap2-horizont) aanwezig was. De moederbodem in het plangebied bestond overal uit diachrone zandlemige hellingssedimenten liggend op het tertiair. Deze quartaire hellingssedimenten van relatief dunne dikte waren ontstaan door afspoeling of door massabewegingen onder normale of periglaciaire omstandigheden langs zwakke hellingen. Deze sedimenten kunnen nog in verplaatsing zijn. De bovengrens van het zandig kleiig Tertiair materiaal met grote veldstenen bevond zich over het algemeen op een relatief kleine diepte tussen 50 en 100 cm.

- Is het terrein onderhevig geweest aan erosie, heeft dit impact gehad op het archeologisch bodemarchief?

De bodemopbouw in het plangebied is duidelijk onderhevig geweest aan erosie. Het gebied was (en is mogelijks nog steeds) onderhevig aan hellingsprocessen tijdens het quartair. Overal in het plangebied werd er herwerkt bodemmateriaal gezien onder bouwvoor en/of oude ploeglaag. De zandlemig textuur van deze herwerkte sedimenten was nauw verwant met het tertiair substraat. Deze quartaire herwerking had een negatieve invloed op het archeologisch bodemarchief, aangezien deze hellingsprocessen grondsporen kan (gedeeltelijk of volledig) uitgewist kan hebben. Ook eventuele vondsten kunnen verplaatst en ex situ afgezet zijn.

- Zijn er aanwijzingen voor de aanwezigheid van een (goed bewaarde) steentijd artefactensite?

Neen.

- Is er verder archeologisch onderzoek nodig in de vorm van een archeologische opgraving? Zo ja, specificeer.

Neen.

2.5 Besluit

2.5.1 Potentieel op kennisvermeerdering

Het ontbreken van enige waardevolle archeologische vindplaats of ensemble, houdt in dat de potentiële kennisvermeerdering van verder archeologisch onderzoek op het terrein onbestaande is. Het volledige archeologisch potentieel van het terrein werd dan ook geëxploiteerd tijdens de bureaustudie en het daarop volgende proefsleuvenonderzoek.

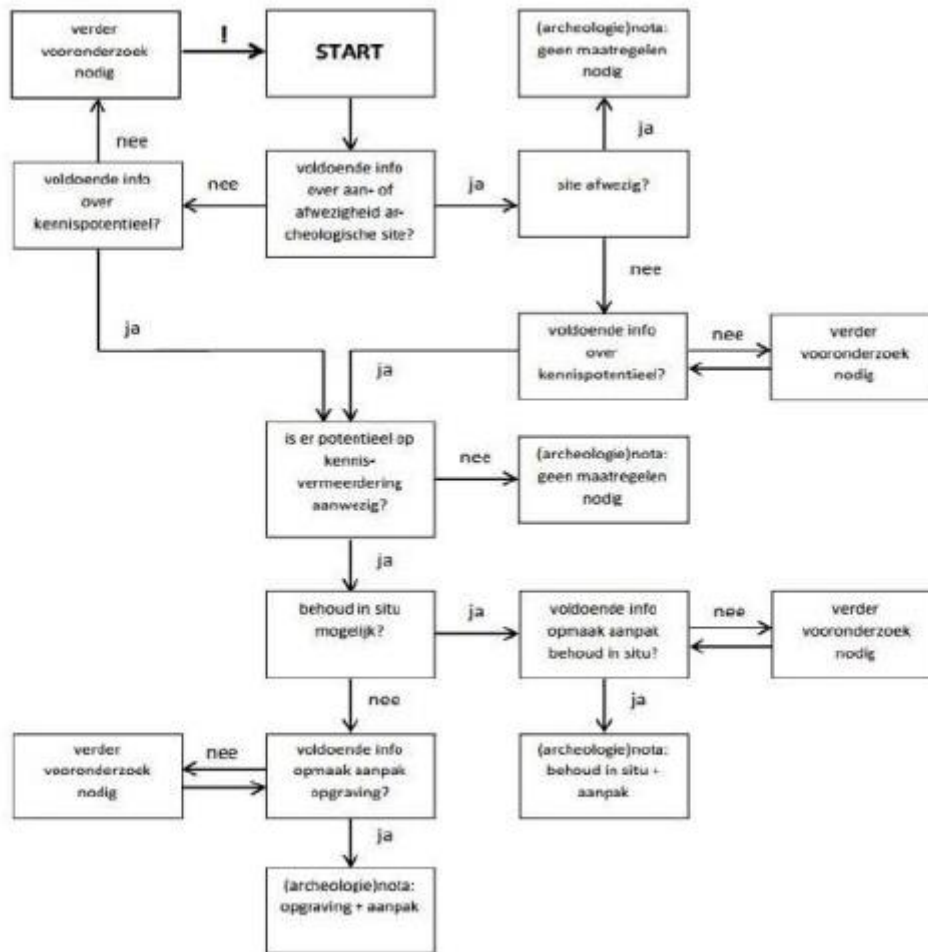
2.5.2 Volledigheid vooronderzoek

Volgens de Code van Goede Praktijk²³ paragraaf 5.2. dient na elke fase van het vooronderzoek, in deze een proefsleuvenonderzoek, te worden afgewogen of verder archeologisch onderzoek noodzakelijk is. Bij afweging kan men beroep doen op een beslissingsboom. Voor de voorliggende archeologienota komt met tot de volgende conclusie:

- Voldoende info aanwezigheid site: ja (zie hierboven)
- Site aanwezig: ja
- Voldoende info over het kennispotentieel: ja
- Kennispotentieel aanwezig: neen

Gevolg: **einde van het vooronderzoek**, resultaat: **nota zonder verdere maatregelen**

²³ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2019

Figuur 23: beslissingsboom voor verder archeologisch onderzoek.²⁴

²⁴ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2019.

3 Samenvatting

De voorliggende nota omvat de rapportage van het vooronderzoek geadviseerd in het Programma van Maatregelen bij archeologienota Tielt Ruisseleedsesteenweg met ID3272. Deze archeologienota werd opgesteld in het kader van vergunningsaanvraag voor het verkavelen van gronden. Het uitgestelde vooronderzoek omvatte enkel een proefsleuvenonderzoek.

Tijdens het sleuvenonderzoek werden een aantal archeologisch sporen aangetroffen. De sporen kunnen globaal in drie perioden onderverdeeld worden: De oudste – en meest relevante – vindplaats omvatte een deel van een laatmiddeleeuwse erf- of omheiningsgreppel. Meer dan waarschijnlijk lag deze rond een (woon-)erf of andere nederzetting. De kern van deze nederzetting moet men echter buiten de contouren van het onderzoeksterrein zoeken: het sporenbestand omvatte immers geen occupatie- of nederzettingssporen die bij deze occupatie gerekend kunnen worden. Daarenboven was de omheiningsgreppel matig tot slechts bewaard, tot maximum een kleine 20 cm onder het archeologisch vlak. De waarde van de vindplaats wordt – binnen het onderzoeksterrein – dan ook laag ingeschat.

De overige twee vindplaatsen – een greppelsysteem uit de nieuwe tijd en een cluster van minstens drie ontginningskuilen – waren archeologisch veel minder relevant en zijn eerder illustratief voor de inrichting en exploitatie van het landschap vanaf de late middeleeuwen. Deze vindplaatsen worden dan ook een lage archeologische waarde toegedicht.

Het ontbreken van enige waardevolle archeologische vindplaats of ensemble, houdt in dat de potentiële kennisvermeerdering van verder archeologisch onderzoek op het terrein onbestaande is. Het volledige archeologisch potentieel van het terrein werd dan ook geëxploiteerd tijdens de bureaustudie en het daarop volgende proefsleuvenonderzoek. Verdere maatregelen zijn dan ook niet aangewezen.

4 Lijsten

4.1 Figurenlijst

Figuur 1: Werkput 4 Profiel 1 (boven: overzicht; onder: detail)	12
Figuur 2: greppel S.5.005 in het vlak	20
Figuur 3: greppel S.5.005 in de coupe. Ter hoogte van dit segment bevatte de vulling van de greppel opvallend veel houtskoolfragmenten.	21
Figuur 4: greppel S.5.001 in het vlak	21
Figuur 5: greppel S.6.001 in het vlak	23
Figuur 6: greppels S.7.002 en S.7.003 in het vlak	23
Figuur 7: greppels S.8.004 en S.8.005 in het vlak	24
Figuur 8: greppel S.6.005 in coupe	24
Figuur 9: greppels S.8.001 (links) en S.8.003 (rechts) in het vlak	25
Figuur 10: greppel S.8.003 in coupe	25
Figuur 11: recente (paal-)kuil S.3.002	26
Figuur 12: kuil S.4.003 in het vlak en in de coupe	27
Figuur 13: kuil S.6.002 in het vlak (foto 1/2)	28
Figuur 14: kuil S.6.002 in het vlak (foto 2/2)	28
Figuur 15: controleboring van kuil S.6.002	29
Figuur 16: kuil S.6.004 in het vlak.	29
Figuur 17: greppel S.5.005 (late middeleeuwen) en greppel S.5.004 (nieuwe tijd) in het vlak.	30
Figuur 18: kuil S.8.002 in het vlak.	30
Figuur 19: Aardewerk uit VN 2	32
Figuur 20: Bouwkeramiek uit VN 3	32
Figuur 21: Aardewerk uit VN 5	33
Figuur 22: Aardewerk uit VN 6	33
Figuur 23: beslissingsboom voor verder archeologisch onderzoek.	41

4.2 Plannenlijst

Plan 1: Plangebied op topografische kaart (1:1; digitaal; 28/04/2017).	2
Plan 2: Plangebied op kadasterkaart (GRB) (1:1; digitaal; 28/04/2017).	2
Plan 3: Plangebied met gekende verstoringen op de orthofoto (1:1; digitaal; 28/04/2017).	3
Plan 4: voorstel inplanting proefsleuven zoals in de bekrachtigde archeologienota ID3272	7
Plan 5: overzichtsplan van het onderzoek, met weergave van de aangelegde proefseuven en zones met afwijkende uitvoer van het onderzoek (digitaal; 1:1; 11/03/2019)	9
Plan 6: overzichtskaart van de profielregistraties met classificatie per type referentieprofiel	13
Plan 7: algemeen sporenplan van het onderzoek (1:1; digitaal; 11/03/2019)	15
Plan 8: chronologisch sporenplan van het onderzoek (1:1; digitaal; 12/03/2019)	16
Plan 9: weergave van de hoogtes van het maaiveld (1:1; digitaal; 12/03/2019)	17
Plan 10: weergave van de vlakhoogtes (1:1; digitaal; 12/03/2019)	18
Plan 11: hypothetische afbakening van de laatmiddeleeuwse occupatie.	19
Plan 12: reconstructie van het greppelsysteem uit de nieuwe tijd (1:1; digitaal; 20/03/2019).	22
Plan 13: onderzoeksterrein op syntheseskaart I (1:1; digitaal; 25/03/2019).	36
Plan 14: onderzoeksterrein op syntheseskaart II (1:1; digitaal; 25/03/2019).	37

5 Bibliografie

- AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED, 2019. *Code van goede praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren (versie 3.0)*, Brussel.
- AGIV, 2018a. AGENTSCHAP GEOGRAFIE INFORMATIE VLAANDEREN: Grootchalig Referentiebestand (GRB).
- AGIV, 2018b. Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen: Orthofotomozaïek, middenschallig, winteropnamen, kleur, meest recent, Vlaanderen. Available at: <http://www.geopunt.be>.
- VANDER CRUYSSSEN, M., VANOVERBEKE, R. & BERK, B., 2015. *Archeologische prospectie met ingreep in de bodem, Aarsele Dorp; Baac Vlaanderen Rapport Nr. 150*,
- DECONYNCK, J. & BEEK, W., 2010. *Archeologisch onderzoek Ruiselede Ommegangstraat*, Nijlen.
- DEMOEN, D., CLAUS, A. & DEMULDER, J., 2017. *Nota Tielt Bruggestraat, BAAC Vlaanderen Rapport 669*, Gent (Mariakerke).
- DEVROE, A., 2017. *Archeologienota Meulebeke, Oude Gentstraat, Annika Devroe Archeologie & Bouwhistorie bvba*, Mechelen.
- MOSTERT, M., 2017. *Ruiselede Bundingstraat Opgraving*, 'S Hertogenbosch.
- DE SMAELE, B. et al., 2017. *Archeologienota Tielt, Bedrijventerrein Noord/Kanegemstraat (West-Vlaanderen), ADeDe Archeologisch Rapport 160*,
- SWAELENS, C., 2016. *Tielt, Hoogmolenweg, BAAC Vlaanderen Rapport nr. 383*, Gent (Mariakerke).
- VERAART, D., BRUYNINCKX, T. & GALLOO, M., 2016. *Archeologienota Tielt Ruiseleedsesteenweg (prov. West-Vlaanderen) - Verslag van Resultaten Bureauonderzoek*, Ingelmunster.
- VERHAEGHE, C., 2016. *Archeologienota Ruiselede - Poekestraat Krasnikstraat*,

6 Bijlagen

6.1 Sporenlijst

6.2 Vondstenlijst

6.3 Referentieprofielen